

សៀវភៅដានីយ៍លៃ — លខេ ហាសិបបុរាណ

ការបរិកបង្ហាញអំពីអាថ៌កំបាំងទំនាយនិរន្តរៈ

ដំណើរឆ្លងកាត់ទំនាយនៃគុណចុងក្រោយ

Jeff Pippenger

2024-01-21

ពួកហោរាទាំងអស់សុទ្ធតែផ្ទុកនឹងអំពើទុក្ខបញ្ចប់នៃលោកិយ
ហើយសេចក្តីទំនាយទាំងអស់ក៏មកដ្ឋបបុរាណគុណ
ហើយបញ្ចប់នៃកុន្តសៀវភៅនិរន្តរៈ។ កុន្តសៀវភៅនិរន្តរៈ
ខ្ពស់បំផុតនៃកុន្តសៀវភៅនិរន្តរៈ។ កុន្តសៀវភៅនិរន្តរៈ
ពីព្រោះវាជាសៀវភៅតែមួយដដែល។ គោលការណ៍ទំនាយទាំងអស់នេះត្រូវបានកត់ត្រាយ៉ាងរឹងមាំ
ដោយប្រើប្រាស់កុន្តសៀវភៅនិរន្តរៈ។ នៅក្នុងសៀវភៅនិរន្តរៈ
យើងត្រូវបានជូនដំណឹងថា មុនពេលរយៈពេលសាកលបង្កើត
មានទំនាយមួយដែលបានបិទគ្រាប់ ហើយត្រូវបានបើកគ្រាប់វិញ។ អត្ថបទទាំងនេះបានលើក
កម្ពស់បញ្ហាគុណនៃទំនាយដែលពាក់ព័ន្ធនឹងសារនៃកុន្តសៀវភៅនិរន្តរៈ
ដែលឡើយនេះកំពុងត្រូវបានបើកគ្រាប់។ សារនេះមិនមែនជាសេចក្តីពិតទំនាយតែមួយឯកទេ
ហើយគួរបំភ្លឺទាំងអស់នៃសារដែលកំពុងត្រូវបានបើកគ្រាប់
សុទ្ធតែស្មើគ្នានៅក្នុងចំណាត់ថ្នាក់និរន្តរៈនៃព្រះយស្សីគ្រីស្ទ។

សារនេះត្រូវបានបើកគ្រាប់បន្តិចមុនពេលបិទសម័យអនុគ្រោះ នៅពេលដែល
«ពេលវេលាដ៏តក់ក្តៅនៃហើយ»។ សៀវភៅដានីយ៍លៃ និងនិរន្តរៈ
ដោយគ្រប់គ្រងដោយនិរន្តរៈសេចក្តីអធិប្បាយពីសំណេរបស់ព្រះវិញ្ញាណនៃការព្យាករណ៍ មានភាព
ត្រឹមត្រូវយ៉ាងជាក់លាក់អំពីដំណើរការដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការបើកគ្រាប់សារព្យាករណ៍មួយ
។ ព្រះសិស្សបានក្រែលសម្តីនៃធម្មជាតិ ជាអ្នកសម្រេចការបើកគ្រាប់នោះ
ហើយនៃពេលវេលាដែលទ្រង់ផ្សព្វផ្សាយនោះ
ទ្រង់ប្រើវិធីសាស្ត្រដែលមានរចនាសម្ព័ន្ធសម្រាប់ការបង្ហាញសារនោះ។
ទ្រង់ទទួលសារនោះពីព្រះវរបិតា ដែលត្រូវបានគំរាមថា កំពុងកាន់ព្រះគម្ពីរ
ដូចដែលត្រូវបានបិទគ្រាប់ដោយគ្រាប់បុរាណ។ ព្រះសិស្សបានក្រែលសម្តីនៃធម្មជាតិ
ដែលជាប្រសិទ្ធភាពរបស់ដំណើរ និងជាកូនចៀមដែលត្រូវបានសម្រាប់ផងនោះ
បានយកសៀវភៅនោះពីព្រះវរបិតា ហើយដោះគ្រាប់ទាំងនោះចេញ។

បន្ទាប់មក ព្រះយស្សីប្រទានសារនោះដល់កាប៊ុរីយ៉ែល ដែលរួមជាមួយទេវតាដទៃទៀត
បញ្ជូនសារនោះទៅកាន់ហោរាមុនាក់ ដែលសរសេរសារនោះ
ហើយផ្សព្វផ្សាយទៅកាន់ពួកជំនុំទាំងឡាយ។
នៅពេលដែលកាលកំណត់សម្រាប់បើកនិរន្តរៈនៃសារហោរានោះ
ការបើកនិរន្តរៈនៃសារហោរានោះបង្កកើតដំណើរការសាកលបង្កើត
ដែលសាកលបង្កើតអស់អ្នកនៅក្នុងពួកជំនុំទាំងឡាយ
ដែលជាអ្នកទទួលបានគោលដៅនៃសំណេរបស់ហោរា
ហើយដោយផ្ទុកនៃការឆ្លើយតបផ្ទាល់ខ្លួនរបស់សមាជិកពួកជំនុំទាំងនោះ
ពួកគេកំណត់ថា គេខ្លួនសុទ្ធតែនៅក្នុងចំណោមកុម្មុយនីស្តក្នុងចំណោមកុម្មុយនីស្តអត់។
អស់អ្នកដែលទទួលបានការកើនឡើងនៃចំណេះដឹង

ដដែលគួរមានបង្កកើតឡើងដោយសារដដែលមានបើកវិវរណៈនោះ គួរមានកំណត់ថាជា «អុនកមាសបុរាជញ្ញា» ហើយអស់អុនកដដែលមិនទទួលយក គួរមានដានីយ៍លើកំណត់ថាជា «មនុស្សសម្ភារក្រក់» ហើយដោយម៉ាយថាជា «មនុស្សសលុះងង»។

កត្តាទាំងអស់នេះ ដដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការបើកត្បាញនៃអាថ៌កំបាំងទំនាយចុងក្រោយ គួរមានលើកឡើង និងសង្កត់ធ្ងន់នូវក្នុងខ្លឹមសារប្រែប្រួលនៃវិវរណៈ ជំពូកដប់ប្រាំពីរ ពីព្រោះខនោះកំណត់អត្ថសញ្ញាណជាតិមួយនៃ ការបើកសម្បជញ្ញៈរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដដែលនឹងសាកល្បងអុនកច្បាប់បង្កកំណត់ពីរបុរាណទេ។ វាជារឿយៗដូចនេះដោយកំណត់ថា អុនកដដែលជា «បុរាជញ្ញា» នោះហើយ ដដែលនឹងយល់សារដដែលបន្តគមកបន្តទាបពីទង់ព្រះមានរបស់ខនោះ។

នេះហើយជាចិត្តកដដែលមានបុរាជញ្ញា។ ក្រាលទាំងប្រាំពីរ គឺជាក្នុងទាំងប្រាំពីរ ដដែលសុត្រីនោះអង្គុយលើ។ ហើយមានសុត្រច្បាប់ទាំងប្រាំពីរ ប្រាំមានដួលរលំហើយ មួយកំពុងមាននូវ ហើយមួយទៀតមិនទាន់មកដល់នូវឡើយទេ; ហើយនូវពេលដដែលវាមកដល់ វាគួរតែបន្តកន្លែងមួយរយៈខ្លី។ ហើយសត្រូវសាហាវដដែលផ្តល់មាន ហើយឥឡូវមិនមានទេ នោះគឺជាទីប្រាំបី ហើយវាកើតចេញពីទាំងប្រាំពីរ ហើយវាទៅរកស្រេចក្នុងវិវរណៈ 17:9-11។

«គំនិតដដែលមានបុរាជញ្ញា» គឺជាគំនិតរបស់ «អុនកបុរាជញ្ញា» ។ «អុនកបុរាជញ្ញា» យល់អំពីការកើតឡើងនៃចំណេះដឹង ហើយការកើតឡើងនៃចំណេះដឹង ដដែលគួរមានកំណត់ក្នុងបន្ទាប់ពីសញ្ញាសម្ភាសន៍ព្រះយាករណ៍ ដដែលកំណត់អត្ថសញ្ញាណស្រេចក្នុងពិតមួយ ដដែលនឹងគួរមានអុនកបុរាជញ្ញាយល់ ហើយគួរមានមនុស្សសម្ភារក្រក់បដិសេធ នោះគឺជាស្រេចក្នុងពិតដដែលទាក់ទងនឹងនគរទាំងឡាយនៃព្រះយាករណ៍ព្រះគម្ពីរ ដដែលគួរមានបង្កាញនូវក្នុងខ្លឹមសារបន្តទាបៗ។ ខនោះនោះកំណត់ឱ្យគ្រប់គ្នាដឹងនៃគរទាំងឡាយនៃព្រះយាករណ៍ព្រះគម្ពីរ ហើយអ្វីដែលគួរមានបើកត្បាញនូវចុងចុងក្រោយ គឺថា នគរទាំងប្រាំបីនោះ ក៏គួរមានកំណត់ផងដែរ នៅក្នុងខ្លឹមសារនៃគរទាំងឡាយនៃព្រះយាករណ៍ព្រះគម្ពីរ នៅក្នុងដានីយ៍លើ ជំពូក ២ ។

ការបើកសម្បជញ្ញៈនៃស្រេចក្នុងពិតនេះ គាំទ្រដល់ទស្សនៈដ៏មានកម្រិតអំពីនគរទាំងឡាយនៃព្រះបន្ទូលទំនាយក្នុងព្រះគម្ពីរ ដដែលមានបង្កកើតជាអលង្ការមួយក្នុងចំណោមអលង្ការរបស់មីលូលីវើ ប៉ុន្តែវាមានភស្តុតាងច្បាស់ជាងមុនដប់ដង ពីព្រោះវាមានស្រេចក្នុងពិតច្បាស់ជាងអ្វីដែលពួក មីលូលីវើអាចយល់ឃើញពីចំណុចបុរាណសាស្ត្រដ៏មានកម្រិតរបស់ពួកគេ ហើយវាកំណត់ឱ្យការសាកល្បងមួយ ដូចដដែលគួរមានកំណត់ដោយចំនួន «ដប់» និងដោយសញ្ញាព្រះមាននៃការព្រមានដំបូងថា «នេះជាចិត្តកដដែលមានបុរាជញ្ញា» ដដែលគួរមានបកស្រាយតាមទំនាយថា ស្រេចក្នុងពិតខាងក្រោមនេះនឹងសាកល្បងពួកជំនុំទាំង ឡាយដដែលគួរមានផ្ទុយនឹងសារដដែលគួរមានបើកត្បាញមុនពេលបិទទ្វារព្រះគុណ។

ក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ១៧ យ៉ូហានគួរមាននាំទៅក្នុងទីរហោស្ថាននៃរយៈពេលមួយពាន់ពីររយ ហុកសិបឆ្នាំនៃស្រេចក្នុងដីតនៃអំណាចសម្ភាសន៍ច្បាប់។ គាត់គួរមានដាក់នៅចុងបញ្ចប់ពិតប្រាកដនៃរយៈពេលនោះ គឺនៅឆ្នាំ ១៧៩៨ ដដែលជាបុរាណសាស្ត្រដូចគ្នាបេះបិទនឹងទីតាំងដដែលគាត់គួរមានដាក់នៅក្នុងវិវរណៈ

ជំពូក ១៣។

ហើយឧត្តរមានឈរនៅលើខ្ពស់សមុទ្រ
ហើយមានយើងស្រុកមួយកំពុងឡើងចេញពីសមុទ្រ មានកុហលបុរាណ និងសុនដៃដប់
ហើយនៅលើសុនដៃរបស់វាមានមកដប់
ហើយនៅលើកុហលរបស់វាមានឈ្មោះនៃការប្រមាថព្រះវិរាណៈ 13:1។

«ខ្ពស់សមុទ្រ» តំណាងឲ្យឆ្នាំ 1798 ពីព្រោះវាតំណាងឲ្យទស្សនវិស័យបុរាណសាស្ត្រ
ដល់នូវទីនោះ យ៉ូហានគួរឲ្យមានបង្ហាញអំពីអំណាចសម្មតចេញ (សត្វពិសមុទ្រ)
ក្នុងរូបកាលអតីតកាល ហើយអំពីសហរដ្ឋអាមេរិក (សត្វពិផនៃដី) កំពុងលេចឡើង
និងនៅទីបញ្ចប់នឹងនិយាយដូចនាគ នៅពេលច្បាប់ចុងអែទីកុយដល់ជិតមកដល់។
បន្ទាប់មក សត្វពិផនៃដីនោះបង្កប់ពិភពលោកឲ្យទទួលយក «រូបសត្វ» ដល់នឹងនិយាយ
ហើយអនុវត្តច្បាប់ចុងអែទីកុយលើពិភពលោកទាំងមូល។

«នៅពេលដែលសម្មតចេញភាព គួរឲ្យមានដកហូតមុនរាល់របស់ខ្លួន
ហើយគួរបង្កប់ឲ្យបញ្ចូលការបង្កើតបង្កើន
នោះយ៉ូហានមានយើងអំណាចមួយកំពុងឡើងមក ដើម្បីបន្តលើសង្គមដូចនាគ
ហើយបន្តការងារដ៏យូរអង្វែង
និងពេញពេញដោយការប្រមាថព្រះដល់នោះទៅមុខទៀត។ អំណាចនេះ
ដល់ជាអំណាចចុងក្រោយបំផុតដល់គួរឲ្យផ្ទុយសង្គមបុរាណនឹងពួកជំនុំ
និងក្រុមវិន័យរបស់ព្រះ គួរឲ្យមានតំណាងដោយសត្វមួយមានសុនដៃដប់ដូចកូនចៀម។
សត្វទាំងឡាយដល់នោះមុនវា មានឡើងមកពីសមុទ្រ;
ប៉ុន្តែសត្វនេះមានឡើងមកពីផែនដី ដោយតំណាងឲ្យការលេចឡើងដោយសន្តតិវិធី
នៃដាតិដល់វាជានិមិត្តរូប—សហរដ្ឋអាមេរិក»។ Signs of the Times, February 8, 1910.

ក្នុងជំពូកដប់ប្រាំពីរ យ៉ូហានគួរឲ្យមាននូវកាន់ចំណុចសង្កេតដល់នូវប្រវត្តិសាស្ត្រ
ដើម្បីបន្តការបង្ហាញចុងក្រោយអំពីនគរនានានៃព្រះបន្ទូលទំនាយក្នុងព្រះគម្ពីរ។
ដោយឈរនៅចំណុចសង្កេតនោះ នគរទាំងនោះគួរឲ្យមានបង្ហាញ។ ជាមុនដំបូង
គាត់គួរឲ្យមានជម្រាបថា សត្វសាហាវគ្រប់គ្រងទាំងសាសនាចក្រ និងរដ្ឋបាល
ពីព្រោះនាងអង្គុយលើមិនត្រឹមតែកុហលបុរាណប៉ុណ្ណោះទេ
ប៉ុន្តែលើក្នុងបុរាណផងដែរ។ ការអង្គុយរបស់ស៊ីរីយ៉ាដ៏ធំនោះកំពុងបញ្ជាក់ថា
នាងជាអ្នកដឹកនាំសត្វសាហាវ ហើយអ្នកដល់នឹងសត្វសាហាវ
គឺជាអ្នកដល់គ្រប់គ្រងសត្វសាហាវ។

ហើយសត្វដល់នឹងអ្នកមានយើងនោះ គឺជាក្នុងជំនាន់ដង
ដល់សោយរាជ្យលើសុដច្បាប់នៃផែនដី។ វិរាណៈ 17:18

ពាក្យ «សោយរាជ្យ» មានន័យថា កាន់កាប់ និងគ្រប់គ្រងលើ។
អ្នកដឹកនាំគ្រប់គ្រងលើសត្វដោយកាន់កាប់បង្ហាញ។
អំណាចសម្មតចេញគ្រប់គ្រងលើកុហលទាំងប្រាំពីរ ហើយក៏លើក្នុងទាំងប្រាំពីរផងដែរ។
នៅក្នុង ដានីយ៉ែល ជំពូក ២ ដានីយ៉ែលបានប្រាប់សត្វចេញប្លែកសោយថា ព្រះអង្គគឺជា
«កុហល» និមោស។ នៅក្នុង អសោយ ជំពូក ៧ «កុហល» ក៏មានន័យថា សត្វចេញ រាជធានី
ឬនគរមួយផងដែរ។

ដុបិតកុហលរបស់ស៊ីរីយ៉ាគឺជាក្នុងដាម៉ាស ហើយកុហលរបស់ក្នុងដាម៉ាសគឺ រលីន;
ហើយក្នុងរយៈពេលហុកសិបប្រាំឆ្នាំ អបេរាអ៊ីមនឹងគួរបំបែកខ្លួនចេញ

ដើម្បីបិទទុកជាបុរាណនាមួយទៀត។ ហើយកុហលរបស់អប្បោក្ខន្ធគឺសាមីរី
ហើយកុហលរបស់សាមីរីគឺកូនរបស់រម៉ាណា។ បុរសនិបត្តិអនុករណ៍គុណមិនដើរ
នោះអនុករណ៍គុណពិតជាមិនអាចត្រូវបានតាំងឲ្យមាំមួនឡើយ។ អសោយ 7:7, 8។

សម្មតិចេហ្នាបភាព ដល់ជាសុភវិជ្ជាជីវិតសុភវិជ្ជាជីវិត នោះ
គ្រប់គ្រងលើសុភវិជ្ជាជីវិតអស់នៃនៃនី។ សុភវិជ្ជាជីវិតនោះត្រូវបានកំណត់ថាជា
«សុភវិជ្ជាជីវិត» ដល់ជាអំណាចនាគន្លងច្រើនក្រោយ។
ពួកគេជាសុភវិជ្ជាជីវិតស្រុករបស់ទីរួមស្រុកសុភវិជ្ជាជីវិតសុភវិជ្ជាជីវិត
«សុភវិជ្ជាជីវិត» នោះត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយអំណាចរបស់សម្មតិចេហ្នាបភាព
ប៉ុន្តែសុភវិជ្ជាជីវិតសំខាន់បំផុតក្នុងចំណោមសុភវិជ្ជាជីវិតនោះគឺសហរដ្ឋអាមេរិក។
ដូច្នេះ សហរដ្ឋអាមេរិកត្រូវបានកំណត់ដោយអាហាប់ធគងដង
គឺសុភវិជ្ជាជីវិតនៃគ្រប់គ្រងដល់ខាងលើរបស់អ៊ីស្រាអែល។ លេខ «បុរាណវិទ្យា» កំណត់ឲ្យ «ពេញលេញ»
ហើយនោះពេញលេញសម្មតិចេហ្នាបភាពត្រូវបានបង្ហាញថាកំពុងស្វែងយល់លើសុភវិជ្ជាជីវិត
ឡាយនៃនៃនី នាងកំពុងស្វែងយល់លើសុភវិជ្ជាជីវិតដល់អង្គធាតុផងដែរ
ហើយនាងអង្គធាតុនោះលើកុហលទាំងបុរាណវិទ្យា។

នេះជាចិត្តដែលមានបុរាណវិទ្យា ដុបិកអនុករណ៍នៃច្រើនក្រោយបុរាណវិទ្យាសាស្ត្រ
«បន្ទាត់លើបន្ទាត់» ហើយពួកគេទទួលស្គាល់ថា
និមិត្តសញ្ញាមួយៗនៃដុបិកលើសុភវិជ្ជាជីវិតនោះគ្រប់គ្រង
សម្គាល់សេចក្តីពិតដល់នាង។ នាងគ្រប់គ្រងលើកូនបុរាណវិទ្យាផងដែរ ហើយពួក Millerites
បានកំណត់ថា «ភូមិ» មួយនៅក្នុងទំនាយព្រះគម្ពីរ ជានិមិត្តសញ្ញានៃគ្រប់គ្រង
ប៉ុន្តែពួកគេក៏បានកំណត់ផងដែរថា និមិត្តសញ្ញាទាំងឡាយមានអត្ថន័យលើសពីមួយ។
កូនក៏ជានិមិត្តសញ្ញាមួយនៃព្រះវិហារផងដែរ។ «ភូមិបរិសុទ្ធជំរុះរឿង»
នៅក្នុងព្រះគម្ពីរ កំណត់ឲ្យព្រះវិហាររបស់ព្រះ។

ព្រះបន្ទូលដល់អសោយ ជាកូនរបស់អាម៉ូស បានឃើញ ស្តីអំពីយូដា និងក្រុងយេរូសាឡឹម។
ហើយនៅក្នុងក្រុងយេរូសាឡឹម នឹងកើតមានថា ភូមិព្រះដំណាក់របស់ព្រះយេស៊ូ
នឹងត្រូវបានតាំងឡើងនៅលើកំពូលភ្នំទាំងឡាយ
ហើយនឹងត្រូវបានលើកខ្ពស់ជាងភ្នំគូចទាំងឡាយ;
ហើយសាសន៍ទាំងអស់នឹងហូរចូលមកកាន់វា។ ហើយបុរាណវិទ្យាជីវិតនឹងទៅ
ហើយនិយាយថា ចូរមក ហើយឲ្យយើងឡើងទៅកាន់ភូមិរបស់ព្រះយេស៊ូ
ទៅកាន់ព្រះដំណាក់របស់ព្រះយេស៊ូ;
ហើយទ្រង់នឹងបង្កើនយើងអំពីផ្ទះទាំងឡាយរបស់ទ្រង់
ហើយយើងនឹងដើរតាមមាគ៌ាទាំងឡាយរបស់ទ្រង់; ដុបិកភ្នំយ៉ាងនឹងចេញពីស៊ីយ៉ូន
ហើយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូ ពីក្រុងយេរូសាឡឹម។ អសោយ ២:១-៣។

«ព្រះវិហារនៃព្រះអម្ចាស់» គឺជាក្រុមជំនុំរបស់ទ្រង់ ហើយវាជា «ភូមិ» មួយ។
សុភវិជ្ជាជីវិតនោះអង្គធាតុលើកូនបុរាណវិទ្យា ដូច្នេះវាបញ្ជាក់ថា
នាងគ្រប់គ្រងលើក្រុមជំនុំទាំងអស់ ដូច្នេះនាងគ្រប់គ្រងលើសុភវិជ្ជាជីវិតអស់ដងដែរ។
នាងមានអំណាចត្រួតត្រាលើក្រុមជំនុំទាំងអស់ និងលើដុបទាំងអស់នៃទូទាំងពិភពលោក។

និមិត្តសញ្ញាដែលអសោយកំពុងបញ្ជាក់ថាមានមកដល់គាត់ «អំពីយូដា និងក្រុងយេរូសាឡឹម»
ដល់យើងទើបតែបានដកស្រង់ នោះបន្តទៅមុខទៀត
ហើយវានៅតែជាបទគម្ពីរដល់នៃនៃនីនៅក្នុងជំពូកទីបួន ហើយតាមអសោយ នោះគឺជា

«ចុងដៃដៃ» ដដែលមនុស្សនិយាយថា៖ «ចូរមក
ហើយឲ្យយើងឡើងទៅកាន់និព្វានអម្បាល ទៅឯព្រះដំណាក់របស់ព្រះនយោកុប»។
ក្នុងអំឡុងពេលដដែលនោះ «សុត្តិបុរាណនិកាយ» គួរមានកំណត់សម្គាល់។

នៅចុងនៃនោះ សុត្តិបុរាណនិកាយនឹងចាប់យកបុរសម្នាក់ ដោយពេលថា
យើងនឹងបរិភោគអាហាររបស់ខ្លួនយើង
ហើយស្គមទៀតពាក់សម្បត្តិរបស់ខ្លួនយើងផ្ទាល់
សូមកុំឲ្យយើងគួរមានហេតុដោយនាមរបស់អ្នកប៉ុណ្ណោះ
ដើម្បីបិទកាយកសិករក្រីក្ររបស់យើងចេញ។ នៅចុងនៃនោះ
មករបស់ព្រះយោធានឹងមានសោភ័ណភាព និងសិរីល្អ
ហើយផលនៃដីនឹងបុរសវិភាគខ្មៅ និងគួរឲ្យគាប់ចិត្ត
សម្រាប់អស់អ្នកដែលបានធុតក្នុងអីស្រាអែល។ ហើយនឹងកើតមានថា
អ្នកដែលនៅសល់ក្នុងស៊ីយ៉ូន
និងអ្នកដែលនៅសល់មានជីវិតក្នុងក្រុងយេរូសាឡឹម និងគួរមានហេតុថា បរិសុទ្ធ
គឺគ្រប់គ្នាដែលបានកត់ឈ្មោះទុកក្នុងចំណោមអ្នកមានជីវិតនៅក្នុងយេរូសាឡឹម
នៅពេលព្រះអម្បាលបានលាងសម្អាតភាពកខ្វក់របស់កូនស៊ីយ៉ូនឡាយស្រីយ៉ូន
ហើយបានជម្រុញយោធារបស់ក្រុងយេរូសាឡឹមចេញពីកណ្តាលទីក្រុងនោះ
ដោយវិញ្ញាណនៃការជំនុំជម្រះ និងដោយវិញ្ញាណនៃការដុតបំផ្លាញ។
ហើយព្រះយោធានឹងបង្កកើតលើគ្រប់ទីលំនៅនៃក្រុងស៊ីយ៉ូន
និងលើការប្រជុំទាំងឡាយរបស់នាង នូវពពក និងផ្កាដែលនៅពេលចុង
ហើយនូវពន្លឺចង្វាក់នៃក្រុងនេះនៅពេលយប់
ដូច្នេះនៅលើសិរីល្អទាំងមូលនឹងមានការការពារ។ ហើយនឹងមានគុរសាលមួយ
សម្រាប់ជាមូលប័ននៅពេលចុងព្រឹកមុន ហើយសម្រាប់ជាទីជួរកក់
និងជាទីលាក់បាំងពីខ្យល់ព្យុះ និងពីភ្លៀង។ អសោយ ៤:១-៦។

“ចុងដៃ” ដដែលជាបុរាណបទនៃនិមិត្តរូបរបស់អសោយ គឺជា “ម៉ោង” នៃរាជ្យយុទ្ធនៃដីដ៏ធំក្នុង
វិវរណៈ ជំពូក១១។ អ្នកមានបុរាណ ដដែលបានទទួលយកការទូន្មានឲ្យ “ត្រឡប់មកវិញ”
ពីការខកចិត្តនៃចុងដៃ 18 ខែកក្កដា ឆ្នាំ 2020 ហើយបានបំពេញកុខខណ្ឌនៃ
លើវិន័យ ជំពូក២៦

ហើយដដែលគួរមានបុរសម្នាក់គ្រាន់ដោយពាក្យទំនាយទីមួយរបស់អសោយ
គួរមានបោះត្រា នៅពេលដដែលពួកគេទទួលយកសារទីពីររបស់អសោយ
អំពីខ្យល់ទាំងបួននៃអីស្រាអែល។ បន្ទាប់មក ពួកគេគួរមានលើកឡើងទៅសុំស្នាក់
ដូចជាទង់សញ្ញាមួយ ហើយកូនចៅផ្សេងទៀតរបស់ព្រះនៅហាប៊ីឡូន
ចាប់ផ្តើមឆ្លើយតបនឹងការហៅឲ្យចេញពីហាប៊ីឡូន
ដដែលចាប់ផ្តើមនៅពេលរាជ្យយុទ្ធនៃដី
នោះគឺជាច្បាប់ចុងដៃទីមួយដដែលនឹងមកដល់ឆាប់ៗនេះ។ ហ្វូងចៀមផ្សេងទៀតរបស់ព្រះ
បានស្រាវជ្រាវចេញពីហាប៊ីឡូន ហើយពួកគេប្រកាសថា៖ “ចូរអ្នករាល់គ្នាមក
ហើយឲ្យយើងឡើងទៅកាន់និព្វានអម្បាល ទៅកាន់ព្រះដំណាក់នៃព្រះនយោកុប។”

នៅក្នុង «ម៉ោង» នោះ ស៊ីរីល្អយោធាចាប់ផ្តើមច្រៀងបទចម្រៀងរបស់នាង
ហើយបុរសវិភាគអំពីកំណើតជាមួយស្តេចទាំងឡាយនៃដីនៃដី។
អស់អ្នកដែលមានឈ្មោះបានចុះក្នុងសៀវភៅជីវិតរបស់កូនចៀម
និងដើរតាមស៊ីរីល្អនោះ ហើយពួកគេជំនុំរបស់ពួកគេនឹងស្ថិតក្នុងអំណាចរបស់នាង។
ពួកគេជំនុំទាំងនោះគួរមានអសោយកំណត់ថាជា «សុត្តិបុរាណនិកាយ»។ «សុត្តិបុរាណនិកាយ»

ទាំងនោះគឺជា «ភ្នំបុរាណី» ដែលអាណាចក្រហ្វាប នឹងគ្រប់គ្រងលើ
ខណៈដែលសហរដ្ឋអាមេរិកបង្កប់ពិភពលោកទាំងមូលឲ្យស្ថាបនាប្រឆាំងនឹងសាហាវ
ដែលនឹងទាំងនិយាយ និងបណ្តាលឲ្យមនុស្សទាំងអស់ទទួលសញ្ញានៃអំណាចហ្វាប។

«ស្តីពីទាំងបុរាណីនោះនឹងចាប់កាន់បុរសមុនាក់» ហើយ «បុរស» នោះគឺជា «បុរស»
ដែលប៉ូលបានកំណត់អត្តសញ្ញាណថាជា «មនុស្សសន្តិវិធីហ្វាប»។
ក្នុងរយៈពេលនៃការលុបបំបាត់នោះ អស់អ្នកដែលនៅសល់ «ក្នុងក្រុមយូសាឡឹម
នឹងត្រូវបានហៅថាប្រិយសុខ»
គឺគ្រប់គ្នាដែលបានចុះឈ្មោះទុកក្នុងចំណោមអ្នកមានជីវិតនៅក្នុងយូសាឡឹម។
បុរសស្តីពីរូបរាងពុរ គឺជាអស់អ្នកនៅក្នុងអំឡុងពេលនោះ
ដែលឈ្មោះរបស់ពួកគេបានចុះទុកក្នុងសៀវភៅនៃជីវិត
គឺសៀវភៅរបស់កូនចៀមដែលត្រូវបានសម្លាប់តាំងពីមូលដ្ឋាននៃលោកីយ។
ចំណែកក្នុងក្រុមយូសាឡឹម ដែលចាប់កាន់ «មនុស្សសន្តិវិធីហ្វាប» នោះ
គឺជាអស់អ្នកនៅក្នុងវិវរណៈ ជំពូកទីដប់បី ដែលច្បាប់បង្កប់មនុស្សសន្តិវិធីហ្វាបនោះ។

ហើយអស់អ្នកដែលនៅសល់នៃជីវិតនឹងច្បាប់បង្កប់
គឺអស់អ្នកដែលឈ្មោះរបស់ខ្លួនមិនបានចុះទុកក្នុងសៀវភៅនៃជីវិតរបស់កូនចៀម
ដែលត្រូវបានសម្លាប់តាំងពីការបង្កើតលោកីយមក។ បើអ្នកណាមានតួចៀក
សូមឲ្យអ្នកនោះស្តាប់ចុះ។ វិវរណៈ 13:8, 9។

“ម៉ោង” នៃព្រះយេស៊ូដ៏ធំ ដែលជាបុគ្គលិកច្បាប់ចុងអាទិត្យ
គឺជាការបញ្ចប់នៃការជំនុំជម្រះស៊ើបអង្កេត ហើយការជំនុំជម្រះនោះផ្អែកលើថា
តើឈ្មោះរបស់អ្នកត្រូវបានរកឃើញ
ឬមិនត្រូវបានរកឃើញថាបានកត់ទុកនៅក្នុងសៀវភៅនៃជីវិតឬអត់ ដូច្នេះ
ក្នុងពេលនោះ
វិវរណៈទាំងពីរដែលត្រូវបានកំណត់ដោយទំនាក់ទំនងចំពោះសៀវភៅនៃជីវិត
កំពុងសម្គាល់ឈ្មោះឆ្លាតវៃបញ្ចប់នៃការជំនុំជម្រះយ៉ាងពិតប្រាកដ។
អស់អ្នកដែលកាន់យក “មនុស្សសន្តិវិធីហ្វាប” បុរសថា ពួកគេនឹង “បរិភោគ”
“នំបឹងរបស់ខ្លួនឯង ហើយស្លាប់ក្នុងពាក់” “សម្លាប់ក្នុងពាក់របស់ខ្លួនឯង”
ប៉ុន្តែបំណងបុរាណចម្បងរបស់ពួកគេគឺ “ឲ្យគេហៅយើងតាមឈ្មោះរបស់អ្នក”។

ពួកគេនឹងរក្សាទុកសេចក្តីថ្លៃថ្នូរនៃការណ៍ខាងលើជំនុំជម្រះរបស់ខ្លួនឯង
(បរិភោគនំបឹងរបស់ខ្លួនឯង) ហើយរក្សាទុកការបុរាណសាសនានិកាយរបស់ខ្លួន
(សម្លាប់ក្នុងពាក់របស់ខ្លួនឯង) ប៉ុន្តែទទួលយកឈ្មោះនៃ «មនុស្សសន្តិវិធីហ្វាប»។
ឈ្មោះនៃ «មនុស្សសន្តិវិធីហ្វាប» គឺ «កាតូលិក» ដែលមានន័យថា «សកល»។
អ្នកទាំងឡាយណាដែលចាប់យក «មនុស្សសន្តិវិធីហ្វាប» បុរាណចម្បងក្នុងផ្ទះក្រុមយូសាឡឹម
«ពុរវិហារសកល» ដែលជាពុរវិហារកាតូលិក។ ពួកគេបុរាណចម្បងចំពោះទំនាក់ទំនងនោះ ដើម្បី
«ដកហូត» «សេចក្តីអាម៉ាស់» របស់ខ្លួន។

«ការគិតចៀង» នោះ សំដៅទៅលើជាក្នុងខាងពីរនៃសៀវភៅប្រិយសុខ
ដែលគ្រប់គ្រងលើពួកជំនុំទាំងអស់ និងលើបុរាណជាតិទាំងអស់នៅគ្រប់ក្រុមយូសាឡឹម។
នៅក្នុង «ម៉ោងនៃការព្រះយេស៊ូដ៏ធំ» ក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ១១
«វេនេទីប៊ីមកដល់យ៉ាងឆាប់រហ័ស»។ «វេនេទីប៊ី» គឺអ៊ីស្រាអែម។ នៅក្នុង
«ម៉ោងនៃការព្រះយេស៊ូដ៏ធំ» ក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ១១ គួរតែបំភ្លឺបន្ថែមទៀត។ គួរតែបំភ្លឺពីរ

គឺអីសុលាម។ អីសុលាមវាយបុរហារនៃកុនុង «ម៉ោងនៃការញុយដីយ៉ាងធំ»
ដុបិតកុរទាំងអស់គឺជាឧបករណ៍ពុយាករណ៍
ដលៃពុរៈហានបុរីកុនុងការវិនិច្ឆ័យលើការបង្កខ័ណ្ឌចុយបង្កគំរូងអែទិតុយ
នៃទូទាំងបុរីគុតិសាសុតុរពិភពលោក។

នៃពេលដលៃ «សចេកុដីវិនាសជាតិសាសន៍» របស់សហរដ្ឋអាមេរិក គួរហាននាំមកដល់
ដោយសារចូហប់ចុងអែទិតុយដលៃនឹងមកដល់កុនុងពេលឆាប់ៗនេះ នោះ
«បណ្តាជាតិនឹងខឹងសមុហារ»។ តាមទំនាយពុរៈគមុពីរ
គឺសាសនាអីសុលាមដលៃបង្កកុយបណ្តាជាតិខឹងសមុហារ ដូចដលៃគួរហានតំណាងដោយការ
យោងជាលើកដំបូងអំពីសាសនាអីសុលាមនៃកុនុងសៀវភៅលោកុបុបតុតិ។

ហើយទេវតារបស់ពុរៈយហ្វេហ្វាហានមានពុរៈបន្ទូលទៅនាងថា មើល អុនកក់ពុនមានគភ៌
ហើយនឹងសមុហាលហានកូនបុរសមួយ ហើយគួរដាក់ឈ្មោះគាត់ថា អីសុមាអលៃ
ពីពុរៈពុរៈយហ្វេហ្វាហានពុនកុខទេនារបស់អុនក។ ហើយគាត់នឹងជាមនុស្សសព្វវិ
ដលៃបស់គាត់នឹងទាស់នឹងមនុស្សសគុរប្រូប ហើយដលៃបស់មនុស្សសគុរប្រូបនឹងទាស់នឹងគាត់
ហើយគាត់នឹងរស់នៅនៃចំពោះមុខបងបុរសរបស់គាត់ទាំងអស់។ លោកុបុបតុតិ
១៦:១១, ១២។

«ការគុមៈតិៈដងៀល» នៃគ្រូរាជកុរោយ គឺជាសាសនាអីសុលាម។ ពួកជំនុំ
នឹងបណ្តាបុរាណជាតិនានាពិភពលោក
នឹងសុចិតនៃកុរោមអំណាចរបស់របបសណ្តាប់ធ្នាប់ពិភពលោកថ្មី
នៃអង្គការសហបុរាណជាតិមួយ ដលៃសុចិតកុរោមការគុរៈគុរៈរបស់ពុរៈវិហារកាតូលិក។
សមុតចេហ្វាបនឹងអង្គុយលើបុរីនៃពិភពលោកតម្លៃយនោះ ដូចជាកុនុងឆ្នាំ 330
កុនុងសុតង់ទីនហានបុរទានទីអង្គុយរបស់ខ្លួនដល់សុថាប័នសមុតចេហ្វាប។
បណ្តាបុរាណជាតិនឹងសមុរចេថា សមុតចេភាពរបស់ពួកគេកុនុងការដោះសុរាយសង្គតុរាមដលៃស
ាសនាអីសុលាមកំពុងនាំមកបុរាណនឹងមនុស្សជាតិ
អាចសមុរចេហានតដោយការខិតខំរួមគុនាប៉ុណ្ណោះ
ដលៃនឹងតម្រូវឲ្យចុះសុចិតកុរោមអំណាចសីលធម៌មួយ ហើយសហរដ្ឋអាមេរិកនឹងទទួលថា
អំណាចនោះគឺពុរៈវិហាររ៉ូម៉ាំង។
ដូចដលៃយុសុទីនឿនហានបុរទានអំណាចដ៏ធំរបស់ខ្លួនដល់ពុរៈវិហារកាតូលិកកុនុងឆ្នាំ 533
បុរីគុតិសាសុតុរកំពុងគួរហានធុរៈឡើងសារឡើងវិញ។
សហរដ្ឋអាមេរិកនឹងបង្កខ័ណ្ឌពិភពលោកតាមរយៈអំណាចយោធារបស់ខ្លួនឲ្យគោរពតាម
ដូចដលៃកុល្លិសហានធុរៈសម្រាប់ពុរៈវិហារកាតូលិកកុនុងឆ្នាំ 496។ បុរីគុតិសាសុតុរនៃខែទីពីរ
នៃវិវរណៈ ជំពូក 13 នឹងគួរហានធុរៈឡើងសារឡើងវិញ។

ហើយសគុរសាហារដលៃខ្សែហានយើងនោះ មានរូបរាងដូចខ្លួនដំបង
ហើយដលៃរបស់វាដូចដលៃខ្លួនយុម៉ុ ហើយមាត់របស់វាដូចមាត់តោ;
ហើយនាគហានបុរទានអំណាចរបស់ខ្លួន បល្ល័ង្ករបស់ខ្លួន និងសិទ្ធិអំណាចដ៏ធំ
ដល់វាវិវរណៈ 13:2។

នៃពេលដលៃរូបសំណាកនោះគួរហានបង្កកើតឡើងហើយ
នោះសុតចេទាំងឡាយនៃនៃដី
ដលៃហានកើតកំហឹងដោយសារការវាយបុរាណរបស់សាសនាអីសុលាម នឹងយល់ឃើញថា
«ការតិៈដងៀល» ជាសកលបុរាណនឹងសាសនាអីសុលាម
ដលៃគួរហានបុរីដើម្បីបង្កើននៃរូបសំណាកសកលនៃសគុរសាហារកើតមានឡើងនោះ

មិនមែនជា «ការគិះដៀល» ដល់ «មនុស្សសន្តិវិហារ» (Jezebel)
ពិតជាមានខ្មែរខ្មោចអំពើនោះឡើយ។ នៅពេលដែលយើងពេញចិត្ត
ពិតពេញលោកនឹងដឹងថា Jezebel មិនមានខ្មែរអ្វីសោះអំពីសាសនាអ៊ីស្លាមទេ
ប៉ុន្តែចិត្តរបស់នាងបុរាណចង់សម្លាប់ Elijah ដូចដល់ Herodias មានសម្លាប់ John the Baptist។

«ចិត្តដែលមានបុរាណ» គឺជា «ចិត្តរបស់អ្នកបុរាណ» ហើយ «អ្នកបុរាណ»
គឺជាអ្នកដែលយល់ដឹងអំពី «ការកើនឡើងនៃចំណេះដឹង» ដល់កើតមានឡើង
នៅពេលដែល សិស្សមានក្បួនសម្បត្តិធម្មជាតិ បើកក្បួនវិវឌ្ឍន៍ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
មុនពេលទ្វារព្រះគុណបិទ។

រួចទ្វារមានព្រះបន្ទូលមកកាន់ខ្ញុំថា
កុំបិទក្បួនពាក្យនៃការទំនាយក្នុងសង្គ្រោះនេះឡើយ
ដុបិតពេញលេញជាមួយក្នុងសង្គ្រោះ។ អ្នកដែលទុច្ចរិត ចូរឲ្យគេទុច្ចរិតតទៅទៀត;
អ្នកដែលសៅហ្មង ចូរឲ្យគេសៅហ្មងតទៅទៀត; អ្នកដែលសុចរិត
ចូរឲ្យគេសុចរិតតទៅទៀត; អ្នកដែលបរិសុទ្ធ ចូរឲ្យគេបរិសុទ្ធតទៅទៀត។ វិវឌ្ឍន៍
22:10, 11.

«កុហលទាំងប្រាំពីរ គឺជាកូនទាំងប្រាំពីរ ដល់ស្ត្រីនោះអង្គុយនៅលើ»
បង្ហាញសេចក្តីពិតថា សម្បត្តិច្បាប់នឹងគ្រប់គ្រងទាំងសាសនាចក្រ និងរដ្ឋ។
និមិត្តសញ្ញាមានអត្ថន័យលើសពីមួយ
ហើយនិមិត្តសញ្ញាទាំងនោះគួរកំណត់និយមន័យ
និងយល់ដោយបរិបទនៃបទគម្ពីរដែលនិមិត្តសញ្ញាទាំងនោះគួរមានបង្ហាញ។
មានការលើកឡើងនៃអាក្រក់ម្តង ខគម្ពីរនេះកំណត់អត្ថសញ្ញាណថា
កុហលទាំងនោះគឺជាកូនទាំងនោះ ដូចនេះ
តើអ្វីជាមូលហេតុសមហេតុផលសម្រាប់កំណត់ការខុសគ្នារវាងកុហលទាំងនោះ
(ការគ្រប់គ្រងខាងរដ្ឋ) និងកូនទាំងនោះ (ការគ្រប់គ្រងខាងសាសនា)?
ការបង្កើតនេះគួរមានបង្កកើតឡើងនៅក្នុង ដានីយ៍លើ ជំពូកទីប្រាំពីរ និងទីប្រាំបី។
នៅក្នុងជំពូកទីប្រាំពីរ ទាំងក្រុងរ៉ូមបាតាន និងក្រុងរ៉ូមសម្បត្តិច្បាប់
គួរមានកំណត់អត្ថសញ្ញាណថា «ខុសប្រក្រតី» ពីសត្វទាំងឡាយដែលមានមកមុនពួកវា។

នៅពេលដែលជំពូកទី៧គួរមានយកមកដាក់លើជំពូកទី៨ (បន្ទាប់ពីបន្ទាប់)
យើងឃើញនៅក្នុងជំពូកទី៨ សុនដៃតូចរបស់ទីក្រុងរ៉ូម ដល់ពេញចិត្តច្រើនមករវាងបុរស
ស៊ុត បុរស ស៊ុត។ និមិត្តសញ្ញាមួយ (សុនដៃតូច) ដល់តំណាងឲ្យអំណាចពីរ។
នៅក្នុងជំពូកទាំងនោះ សុនដៃមួយគឺជានគរមួយ ហើយនគរមួយក៏ជាកុហលមួយផងដែរ។
នៅក្នុងជំពូកទី៨ សុនដៃតូចតំណាងឲ្យនគរពីរ គឺនគរទី៤ និងនគរទី៥
នៃព្រះបន្ទូលទំនាយក្នុងព្រះគម្ពីរ។ សុនដៃតូចតំណាងជានិមិត្តរូបដល់នគរពីរ
ហើយនគរទាំងពីរដែលតំណាងឲ្យ
គឺជានគរដែលកំណត់អត្ថសញ្ញាណនៃការប្រឈមគ្នារវាងអំណាចរដ្ឋ
និងអំណាចសាសនាចក្រ។ កុហលទាំងប្រាំពីរ ដល់កូនទាំងប្រាំពីរផងដែរ
តំណាងឲ្យនគរពីរ ហើយនគរមួយគឺអំណាចសាសនាចក្រ និងនគរមួយទៀតគឺអំណាចរដ្ឋ។

ក្នុងជំពូកទីពីរនៃដានីយ៍លើ មានសាក្សីមួយទៀតចំពោះនិមិត្តសញ្ញាទំនាយនេះ
ដុបិតនោះនោះ នគរចុងក្រោយ ដល់ពួកមីលីយ៉ាត៍មានយល់ថាជានគរទីបួន គឺរ៉ូម។

គួរឲ្យមានគំណាងដោយដកែ និងដឹកដុប។ ដកែ និងដឹកដុបគួរឲ្យមានផ្តល់ចូលគុណ
ទោះបីជាតាមពិត ដកែមិនរួមផ្តល់ជាមួយដឹកដុបក៏ដោយ។ ទោះយ៉ាងណា
នោះពេលបងស៊ីវិលភ័យអធិបូហាយអំពី «ដកែ និងដឹកដុប» នោះ
នាងកំណត់អត្តសញ្ញាណវាថាជានិមិត្តសញ្ញានៃអំណាចសាសនា និងអំណាចរដ្ឋប
ដូចដែលគួរឲ្យមានគំណាងដោយសុនដៃក្នុងកុនដងជ័កទីប្រាំបី
និងកុហលទាំងឡាយនិរន្តរៈដប់ប្រាំពីរ ដដែលជាកុនដងដង។

«យើងបានមកដល់សម័យមួយ
ដែលកិច្ចការបរិសុទ្ធរបស់ព្រះគ្រូគួរឲ្យមានគំណាងដោយជើងនៃប្រូបបដិមា
ដែលកុនដងនោះដក់ហានលាយជាមួយដឹកដុបសើម។ ព្រះមានបុរាជនមួយ
គឺជាបុរាជនដែលបានជួបសំគាល់
ដែលការយល់ដឹងរបស់ពួកគេត្រូវបានផ្តល់ឲ្យបរិសុទ្ធ
ដែលមិនគួរកុហាយជាមិនបរិសុទ្ធដោយដាក់ឈើ ស្រមោលស្រងូត
និងចំបើងលើគ្រឹះឡើយ។ ព្រលឹងគួរប្រុងប្រយ័ត្នលើសុមោះគ្រងចំពោះបញ្ញត្តិរបស់ព្រះ
នឹងយើងថា លក្ខខណៈសម្រាប់ដាច់ដោយឡែកនៃជំនឿរបស់យើង
គឺថ្មងសៃប្រប់ទីប្រាំពីរ។ បុរសនិមិត្តរូបភាពសាសនាពេញលេញសៃប្រប់ទី
ដូចដែលព្រះបានបង្ហាត់ នោះវានឹងឈរនៅក្នុងកម្ពុជាដល់របស់ព្រះ
និងកុនដងការពារជំនឿដែលបានបុគ្គលឲ្យពួកបរិសុទ្ធមុតងជាសុរច្ច។ ប៉ុន្តែ
អ្នកនយោបាយរដ្ឋបាលនឹងលើកតម្កល់ថ្មងសៃប្រប់ទីក្នុងកុហាយ ហើយនឹងលាយបញ្ច
ចូលជំនឿសាសនារបស់ខ្លួនជាមួយនឹងការរក្សាបុរាណប្រតិបត្តិកិច្ចនៃសាសនាប៉ាបនេះ
ដោយដាក់វាខុសគ្នាជាមួយសៃប្រប់ទីដែលព្រះអម្ចាស់បានឲ្យកែឲ្យបរិសុទ្ធ
និងបុរាណវិទ្យា ដោយបានឲ្យកែវាចេញពីមុខមនុស្សកុហាយក្នុងបរិសុទ្ធ
ជាទីសម្រាប់រាងទ្រង់ និងបុរាជនរបស់ទ្រង់រហូតដល់មួយពាន់ជំនាន់។
ការលាយបញ្ចូលគុណវាងឧបាយកលសាសនាចក្រ និងឧបាយកលរដ្ឋប
គួរឲ្យមានគំណាងដោយដកែ និងដឹកដុប។
សហភាពនេះកំពុងផ្តល់ឲ្យអំណាចទាំងមូលរបស់ពួកសាសនាចក្រខុសដោយចុះ។
ការផ្តល់អំណាចរបស់រដ្ឋបាលសាសនាចក្របែបនេះ នឹងនាំមកនូវលទ្ធផលអាក្រក់។
មនុស្សសុទ្ធវិញត្រូវបានផ្តល់ដុតចំណុចនៃការអត់ឱនរបស់ព្រះហើយ។
ពួកគេបានដាក់ទុកកម្ពុជាដល់ខ្លួនកុនដងនយោបាយ
ហើយបានរួមសម្ព័ន្ធជាមួយសាសនាប៉ាប។ ប៉ុន្តែតែពេលវេលានឹងមកដល់ ដែលព្រះនឹងដាក់
កំណត់កម្មវិធីអ្នកដែលបានផ្តល់ឲ្យក្រុមវិន័យរបស់ទ្រង់កុហាយជាមួយដោយៈ
ហើយការងារអាក្រក់របស់ពួកគេនឹងត្រូវឡប់មកលើខ្លួនពួកគេវិញ»។ The Seventh-day
Adventist Bible Commentary, volume 4, 1168, 1169.

យើងនឹងបន្តការសិក្សាសាសនានេះនៅក្នុងអត្ថបទបន្តទៀត។

នៅក្នុងទិដ្ឋភាពដ៏ល្អដ៏ល្អនៃគំណាងដល់ព្រះរាជកិច្ចរបស់ព្រះគ្រីស្ទសម្រាប់យើង
និងការចោទប្រកាន់យ៉ាងមុតមាំរបស់សាតាំងបុរាណនឹងយើង
នោះយ៉ូស្តូវឈរជាមហាបូជាចារុយ
ហើយទូលសូមជំនួសបុរាជនរបស់ព្រះដែលកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិរបស់ទ្រង់។
កុនដងពេលដំណាលគុណនោះ
សាតាំងគំណាងឲ្យបុរាជនរបស់ព្រះថាជាមនុស្សសហបយ៉ាងខ្ពស់
ហើយនាំបញ្ជីអំពើហិង្សាដែលវាបានលុបបំបាត់ពួកគេឲ្យបុរាណវិទ្យាមួយដ៏រស់របស់ពួកគេ
មកបង្ហាញនៅចំពោះព្រះ ហើយទទួលថា ដោយសារការរំលងរបស់ពួកគេ
ពួកគេត្រូវបានបុគ្គលទៅក្នុងដងបែបសា ដើម្បីបំផុសឲ្យវាទទួលថា

ពួកគេមិនគួរទទួលការការពារដោយទេវតាបុរិសទាំងឡាយ
បុរាណនឹងសម្តែងនូវធម្មតាពន់ធ្ងន់អំពីអាក្រក់ឡើយ។ វាពោរពេញដោយសច្ចុរឿនកំហឹង
ពីព្រោះវាមិនអាចចងបុរាណនរបស់ព្រះជាបាច់ជាមួយនឹងលោកិយ
ដើម្បីបិទបញ្ចប់ក្នុងភាពទាំងស្រុងដល់វាបាន។ សុដច្ចេនទាំងឡាយ មជ្ជិកនាំ
និងអភិបាលទាំងឡាយ បានដាក់សញ្ញាប្រាប់អង្គទីភ្នាក់ងារសុទ្ធជាពួកគេ ហើយត្រូវបាន
កំណត់ថាជាធាតុដ៏ល្អនៅក្នុងចំណោមនឹងពួកបរិសុទ្ធ—គឺនឹងអនុវត្តន៍កាន់តាម
មព្រះបញ្ញត្តិរបស់ព្រះ ហើយមានសច្ចុរឿនជំនឿរបស់ព្រះយស្មើ។
ក្នុងសច្ចុរឿនត្រូវបានបញ្ជាក់ចំពោះបុរាណនរបស់ព្រះ
ពួកគេបង្ហាញខ្លួនថាមានទោសផងដែរ
ក្នុងការផ្ទេរនូវសហវាសជំនួសព្រះគ្រីស្ទ។

«ព្រះជាម្ចាស់មានជម្រើសជាមួយនឹងលោកិយ។
នៅពេលការជំនុំជម្រះនឹងអង្គុយចុះ ហើយសង្ឃឹមក្នុងទាំងឡាយនឹងត្រូវបានបើកឡើង
ទ្រង់មានគណនយេយ្យដ៏គួរឱ្យភ័យខ្លាចមួយត្រូវដោះស្រាយ
ដល់នូវឥឡូវនេះនឹងផ្ទេរឱ្យលោកិយភ័យខ្លាច និងញ័ររន្ធត់
បើមនុស្សមិនត្រូវបានផ្ទេរឱ្យខ្ញុំក្នុងកែ និងសុចិត្តក្រោមមនុស្សលោម
និងការបោះបង្គោលរបស់សាតាំងទេ។ ព្រះជាម្ចាស់នឹងហៅលោកិយឱ្យទទួលខុសត្រូវ
រួចព្រះសច្ចុរឿនគឺសុលាប័នព្រះរាជបុត្រមួយគត់របស់ទ្រង់ ដល់តាមគ្រប់ន័យសំខាន់ៗ
លោកិយបានឆ្កាងទ្រង់ជាថ្មី ហើយបានដាក់ឱ្យទ្រង់អាម៉ាស់ជាសាធារណៈ
ដោយការបៀតបៀនបុរាណសុភមរបស់ទ្រង់។
លោកិយបានបដិសេធព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុងរូបបុគ្គលនៃពួកបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់
បានបដិសេធសាររបស់ទ្រង់ ដោយបដិសេធសាររបស់ពួកហោរា ពួកសាវ័ក
និងអនុកនាសារ។ ពួកគេបានបដិសេធអស់អនុវត្តន៍ដែលបានជាសហការីជាមួយព្រះគ្រីស្ទ
ហើយដោយហេតុនេះ ពួកគេនឹងត្រូវតែថ្កោលដៃគណនយេយ្យមួយ»។ Testimonies to
Ministers, 38, 39.